

[Jørgen Tved]

Hvis der f.eks. havde foreligget et dagsordensforslag fra SF om, at man skulle afsætte flere midler til f.eks. nordisk samarbejde på området, måske målrettet i miljøforskning, i alternativ energi eller andet, kan det godt være, at talerne havde haft en lidt anden kulør, at man havde sparket lidt mere og sagt, at det er der ikke råd til, at det har vi ingen muligheder for. Nu er alle kommet med nogle meget uforpligtende indlæg, som i det politiske spil ikke tæller nogen som helst steder.

Vi er naturligvis som andre – nu kan jeg så fortsætte i sporet – tilhængere af uddannelse og forskning. Det koster ikke noget at sige det, men vi har altså ikke noget imod, at der også bliver sat kroner på. Vi er tilhængere af forskning, både når det drejer sig om dansk forskning, og naturligvis også når det sker på international basis. Men jeg vil godt spørge dem, der fortæller, at til livskvalitet er der afsat 7 pct. af EF's forskningsbudget, om man spiser livskvalitet med kniv og gaffel, eller hvordan man håndterer den størrelse. Hvad er det for noget?

I fællesmarkedet er der mig bekendt omkring 15 millioner arbejdsløse. Derfor ville det måske være rimeligt, om man havde nogle forskningsprojekter, der gik ud på, hvordan man løser dette problem.

Willy Brandt, som er en forholdsvis kendt statsmand endnu, sagde engang, at hvis der var ofret lige så meget på forskning i alternativ energi, som man har ofret på atomenergien, havde vi på dette område været meget længere fremme, end vi er i dag. I det hele taget er det oplagt, at de, der har stillet denne forespørgsel, burde have sporet diskussionen ind på noget, der kunne komme noget konkret ud af. At man er konkret i politik, gør vel ikke noget.

Jeg bliver måske nok lidt bekymret, når forskellige ordførere her siger, at det er nødvendigt, at vi f.eks. forsker i medicin. Jeg synes, det er godt, at man vil det, men jeg bliver bekymret, når vi har en sundhedsminister, der siger, at nok er vi nu blevet så dygtige, at vi kan sætte et nyt hjerte i mennesker, men at vi bare ikke har råd til det. Jeg kan også blive bekymret, når vi har en sundhedsminister, der siger, at når det drejer sig om mennesker, der er fyldt 90 år, har vi ikke råd til at sætte ressourcerne ind, for at de kan bevare livet lidt længere, end de måske ellers kunne med de skavanker, de har. For hvor trækker man grænsen næste gang? Så er det

måske 85 eller 80, og pludselig er vi nede på 67. Hvad skal man forske for, hvis de resultater, man opnår, de landvindinger, forskningen gerne skulle give os alle sammen, ikke skal bruges? Derfor synes jeg, at diskussionen kører noget på vildspor. Alle kan stå op og sige, at det er rigtigt og vigtigt, at vi også deltager i den medicinske forskning, og at vi naturligvis skal blive ved, fordi det er vigtigt, at vi kan opnå disse resultater. Men hvis vi har et politisk system, der sætter grænser for, i hvilken udstrækning man kan give menneskene det, som man med et fint udtryk kalder livskvalitet, så ved jeg egentlig ikke, hvad det hele er værd. De fine bemærkninger og de store ord tæller først, når de bliver ført ud i praktisk virkelighed.

F.eks. siger man, at vi på det teknologiske område nødvendigvis må deltage i det internationale samarbejde, for det skal gavne dansk industri, betalingsbalancen og alt det dér. Ja, vi havde jo et flagskib i dansk industri, der havde gjort virkelig store terrænvindinger på det tekniske område, når det drejer sig om at producere dieselmotorer, men her gik samarbejdet altså ud på, at denne virksomhed blev afhændet til Vesttyskland og fabrikken i Danmark nedlagt. Det var, hvad vi fik ud af dette samarbejde.

Er det sådan, vi skaber livskvalitet i Danmark? Er det sådan, vi skaber teknisk udvikling her i landet? Jamen i samtlige fællesmarkedslande sidder man jo og siger det samme, som man har sagt her: Vi må deltage i den internationale forskning, for det skal være til fordel for dansk, tysk, engelsk, fransk osv. teknologi. Men det er da en underlig måde at gribe tingene an på. Hvis man skal opnå noget med forskning – og det mener vi man skal – er det vel ikke meningen, at vi skal have skyklapper på. Hvis nu jeg f.eks. sagde, at vi også skulle have et udvidet forskningsprogram med de østeuropæiske lande, er jeg helt overbevist om, at der ville komme ordførere herop og sige: Nu er han altså helt ude på overdrevet, nu er han så langt ude, at vi ikke kan tage ham alvorligt. Det er der måske også nogle der gør i denne sag.

Men jeg vil gerne prøve på at trække debatten ned på et sådant plan, at også vi, der ikke har en akademisk uddannelse, kan forstå, hvad det drejer sig om. Vi er interesserede i, at der forskes i miljø. Vi er interesserede i, også når vi diskuterer projekter her i landet, at vi kan få oplysninger om, hvilke konsekvenser disse pro-